

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW**

Warszawa, 22 lipca 2024 r.

DIH-2.707.21.2024.PS

DECYZJA DIH-2 Nr 16.2024

„informacje prawnie chronione oznaczono [xxx]”

Na podstawie art. 138 § 2 ustawy z 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U. z 2024 r. poz. 572), dalej: „kpa”, w zw. z art. 189k § 1 pkt 3 i w zw. z art. 5 ust. 2 ustawy z 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz.U. z 2024 r., poz. 312), dalej: „ustawa o Inspekcji Handlowej”, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów po rozpatrzeniu odwołania z 10 czerwca 2024 r., wniesionego przez likwidatora Przedsiębiorstwa Wielobranżowego „Palimax” Spółka z o. o. w likwidacji (dalej: „przedsiębiorca”, „spółka” lub „strona”) od decyzji wydanej przez Mazowieckiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z 17 maja 2024 r. nr PO.100.OP.3.2024.MM (nr PU.8361.151.2023) o odmowie udzielenia ulgi w wykonaniu administracyjnej kary pieniężnej, **postanawia uchylić zaskarżoną decyzję w całości i przekazać sprawę do ponownego rozpatrzenia organowi pierwszej instancji.**

UZASADNIENIE

Przy piśmie z 21 czerwca 2024 r. Mazowiecki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej (dalej jako: „Mazowiecki WIIH”, „organ pierwszej instancji”), przekazał do Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów odwołanie złożone przez przedsiębiorcę wraz z aktami sprawy. Mazowiecki WIIH, decyzją nr PO.136.MP.6.2023.KS z 21 lipca 2023 r., wymierzył stronie administracyjną karę pieniężną w wysokości 5.000,00 zł. Rozstrzygnięcie to, po rozpatrzeniu odwołania strony, zostało utrzymane w mocy decyzją Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (dalej jako „Prezes UOKiK”, „organ drugiej instancji”) nr DIH-2 Nr 39/2023 z 20 września 2023 r.

Pismem z 13 listopada 2023 r. spółka, na podstawie art. 189k § 1 kpa, wniosła o udzielenie ulgi w wykonaniu administracyjnej kary pieniężnej poprzez umorzenie jej w całości. Likwidator spółki w treści wniosku poinformował, że trudna sytuacja finansowa została spowodowana m.in. epidemią covid oraz związanymi z nią licznymi ograniczeniami. Wskazał między innymi na wiek prezesa spółki jako jeden z powodów likwidacji działalności gospodarczej.

Dnia 28 listopada 2023 r. Mazowiecki WIIH wezwał przedsiębiorcę do przedstawienia dowodów uzasadniających twierdzenie, że zachodzi przypadek uzasadniony ważnym interesem publicznym lub ważnym interesem strony uzasadniający udzielenie wnioskowanej ulgi. Jednocześnie, na podstawie art. 6 ust. 1 pkt 1 ustawy z 16 listopada 2006 r. o opłacie skarbowej (Dz. U. z 2023 r., poz. 2111), wezwał do uiszczenia opłaty skarbowej w wysokości 10 zł, a także pouczył, iż na podstawie art. 261 § 2 i 3 kpa, w przypadku gdy opłata, która powinna być uiszczona z góry nie zostanie uiszczona, wniosek podlega zwrotowi. Pismo zostało doręczone 30 listopada 2023 r.

Spółka w piśmie nadanym 6 grudnia 2023 r. poinformowała, że problemy finansowe rozpoczęły się z chwilą pojawienia się epidemii covid, związanymi z nią ograniczeń i wzrastającymi kosztami prowadzenia działalności gospodarczej. W związku z powyższym podjęto decyzję o likwidacji spółki. Do pisma dołączono wyciąg bankowy z 30 listopada 2023 r. i postanowienie sądu rejonowego w sprawie likwidacji.

Zdaniem Mazowieckiego WIIH do 23 stycznia 2024 r. przedsiębiorca nie przestał potwierdzenia uiszczenia opłaty skarbowej, w związku z czym, 29 stycznia 2024 r., wydał postanowienie nr PO.1.ZW.1.2024.KS o zwrocie wniosku z 13 listopada 2023 r. Postanowienie zostało doręczone 31 stycznia 2024 r. Strona pismem z 7 lutego 2024 r. wniosła zażalenie na postanowienie WIIH z 29 stycznia 2024 r. o zwrocie wniosku. W uzasadnieniu wskazała, że uzupełniła braki wniosku zgodnie z żądaniem organu. Zdaniem przedsiębiorcy, potwierdzenie przelewu opłaty skarbowej znajdowało się w kopercie przesyłki nadanej 6 grudnia 2023 r., nie zostało jednak dostrzeżone przez organ pierwszej instancji. Zażalenie zostało przekazane do Prezesa UOKiK, w celu jego rozpatrzenia. Prezes UOKiK 19 marca 2024 r. wydał postanowienie, w który postanowił uchylić zaskarżone postanowienie w całości i przekazać wniosek do ponownego rozpatrzenia organowi I instancji. Mazowiecki WIIH 26 marca 2024 r. wszczął postępowanie w przedmiocie udzielenia ulgi w wykonaniu administracyjnej kary pieniężnej nałożoną decyzją nr PO.136.MP.6.2023.KS z 21 lipca 2023 r. i utrzymaną w mocy przez Prezesa UOKiK decyzją nr DIH-2 Nr 39/2023 z 20 września 2023 r. Jednocześnie w piśmie organ I instancji zwrócił się do strony o przedstawienie dowodów uzasadniających twierdzenie, iż w przedmiotowej sprawie zachodzi przypadek uzasadniony ważnym interesem publicznym lub ważnym interesem strony oraz przedłożenie dokumentów mogących mieć wpływ na ocenę zasadności przyznania ulgi. Ponadto zawiadomił stronę o wynikającym z art. 10 § 1 kpa prawie do zapoznania się z aktami sprawy oraz prawie do wypowiedzenia się, co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań. Pismo stronie doręczono 2 kwietnia 2024 r. W odpowiedzi na ww. wezwanie 9 kwietnia 2024 r. strona wskazała, że popiera wszystkie twierdzenia z wcześniejszych pism, w tym szczególności twierdzenia wskazujące na niezawinione przyczyny konieczności likwidacji spółki (covid, rosnące ceny energii, koszty ogrzewania i rosnące koszty płacy minimalnej), czyli fakty powszechnie znane, które nie wymagają dowodu. Spółka wniosła o przeprowadzenie dowodu z dokumentów znajdujących się w aktach sprawy WSA w Warszawie, Mazowieckiego WIIH oraz Prezesa UOKiK w szczególności z protokołu kontroli z 20 kwietnia 2023 r. wraz z dokumentacją fotograficzną na okoliczność, iż dokonał oznakowania pistoletów wydawczych i dystrybutorów w sposób jednoznaczny, czytelny i niebudzący wątpliwości. Spółka załączyła do pisma dokumenty świadczące o tym, że znajduje się w stanie likwidacji, a jej kondycja finansowa nie pozwala na zapłacenie kary pieniężnej. Do pisma załączono wydruk KRS, wyciąg ze stanu konta spółki, dokumenty JPK

za miesiąc styczeń 2024 r. i luty 2024 r., dokument rachunku zysków i strat za okres od 27 lipca 2023 r. do 31 grudnia 2023 r. Ponadto strona ponownie wyraziła swoje stanowisko dotyczące oznakowania dystrybutorów paliw i pistoletów wydawczych w takcie kontroli z 20 kwietnia 2023 r. Strona przedstawiła argumentację świadczącą, jej zdaniem o bezpodstawnym wymierzeniu administracyjnej kary pieniężnej przez organ pierwszej instancji (decyzja z 21 lipca 2023 r., nr PO.136.MP.6.2023.KS wydanej przez Mazowieckiego WIIH) oraz wadliwym utrzymaniu w mocy ww. decyzji przez Prezesa UOKiK.

Po analizie przedstawionych przez stronę dokumentów Mazowiecki WIIH pismem z 19 kwietnia 2024 r. w celu ustalenia, czy w przedmiotowej sprawie zachodzi przypadek uzasadniony interesem publicznym lub ważnym interesem strony zobowiązał przedsiębiorcę do przekazania dokumentów obrazujących pełną kondycję finansową spółki za okres 3 lat obrotowych firmy.

W odpowiedzi strona pismem z 26 kwietnia 2024 r. przesała sprawozdanie finansowe z ostatnich 3 lat działalności spółki. Z przedstawionych dokumentów nie wynikał stan majątkowy spółki, ani stan magazynowy, jak również brak było informacji o wysokości kapitałów i przepływach pieniężnych. Ustalono, że spółka wykazuje stratę w związku z czym nie płaci podatku dochodowego w roku, w którym została wygenerowana. Z przekazanej dokumentacji nie wynikało, czy strata przewyższała kapitał spółki. Po analizie przestanej dokumentacji stwierdzono, że strona nie wykazała, iż zachodzi przypadek uzasadniony interesem publicznym lub ważnym interesem strony w związku z powyższym 17 maja 2024 r. Mazowiecki WIIH wydał decyzję nr PO.100.OP.3.2024.MM (nr PU.8361.151.2023) o odmowie udzielenia ulgi w wykonaniu administracyjnej kary pieniężnej. Decyzja została doręczona stronie 28 maja 2024 r.

Pismem z 10 czerwca 2024 r. strona z zachowaniem ustawowego terminu złożyła odwołanie od powyższej decyzji. Strona wskazała, że argumentacja przedstawiona w poprzednich pismach jest w pełni aktualna i popiera wszystkie twierdzenia i dowody przedstawione we wcześniejszych pismach.

W uzasadnieniu przedsiębiorca wskazał, że nie zgadza się ze stwierdzeniem organu, że w sprawie nie zachodzi uzasadniony ważny interes strony. W opinii strony organ pierwszej instancji wydał decyzję w sposób całkowicie dowolny nie rozważając argumentów strony. Przedstawione dokumenty spółki, tj. stan konta, dokumenty JPK, sprawozdania finansowe wskazują na stan finansowy spółki, a jej likwidacja stanowi o ważnym interesie strony, co przemawia za umorzeniem postępowania w sprawie nałożenia kary pieniężnej w całości lub części. Zdaniem przedsiębiorcy to właśnie pandemia koronawirusa i negatywne skutki jakie wywołała dla całej gospodarki w tym rosnące koszty energii, płacy minimalnej i ogrzewania, powodują straty finansowe. Z braku perspektyw zysku podjęto decyzję o likwidacji spółki. Spółka nie prowadzi obecnie działalności gospodarczej trwają jedynie czynności jej likwidacji. Spółka sprzedała majątek i pokryła ciężące na niej zobowiązania.

Zdaniem strony organ pierwszej instancji nie uwzględnił konieczności miarkowania kary i wagi naruszenia. Kara pieniężna została nałożona za brak oznakowania dystrybutorów i pistoletów wydawczych podczas gdy były one oznakowane, a stwierdzone oznakowanie nie odpowiadało wymogom rozporządzenia Ministra Klimatu i Środowiska z dnia 31 sierpnia 2021 r. w sprawie sposobu informowania o rodzaju paliwa ciekłego wykorzystywanego do napędu pojazdu samochodowego oraz oznakowania miejsc tankowania pojazdu

samochodowego takim paliwem (Dz. U. z 2021 r. poz. 1738). Oznakowanie spełniające wymogi ww. rozporządzenia zostało uzupełnione jeszcze w trakcie kontroli, co powinno mieć znaczenie przy wydawaniu decyzji o karze administracyjnej. Zdaniem strony została więc naruszona zasada proporcjonalności poprzez nieudzielenie przez organ pierwszej instancji ulgi w wykonaniu administracyjnej kary pieniężnej.

W ocenie strony ww. argumenty stanowią o ważnym interesie przedsiębiorcy, na które przedstawiono dowody, a organ pierwszej instancji nie posiada dowodów przeciwnych. Zdaniem strony poprzez powyższą argumentację wykazała ona swoją złą sytuację finansową.

Pismem z 25 czerwca 2024 r. Prezes UOKiK, zgodnie z art. 10 § 1 kpa, poinformował stronę o prawie wypowiedzenia się, co do zebranych dowodów i materiałów oraz żądań zgłoszonych w trakcie postępowania, składania wniosków dowodowych, a także do zapoznania się ze zgromadzonymi aktami sprawy w siedzibie Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów. Pismo strona odebrała 1 lipca 2024 r. Strona skorzystała z przysługującego jej prawa. Pismem z 8 lipca 2024 r. wskazała, że podtrzymuje argumentację zawartą w odwołaniu z 10 czerwca 2024 r. Ponownie poinformowała, że firma sprzedała cały swój majątek zarówno nieruchomości jak i ruchomości oraz środki obrotowe oraz że środki uzyskane ze sprzedaży zostały przeznaczone na pokrycie strat. Bieżące wydatki to wynagrodzenie likwidatora i księgowej, wynajem lokalu, koszty energii, telefonów, korespondencji itd. Niezakończone sprawy sądowe dotyczących naszych roszczeń wobec naszych dłużników nie pozwalają na zakończenie procesu likwidacji, co również generuje nowe koszty. Strona w dalszym ciągu stoi na stanowisku, że kara pieniężna nałożona na nią decyzją nr PO.136.MP.6.2023.KS z 21 lipca 2023 Mazowieckiego WIiH i utrzymana w mocy decyzją Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów nr DIH-2 Nr 39/2023 z 20 września 2023 r. za niewłaściwe oznakowanie dystrybutorów była nieuzasadniona.

Rozpoznając odwołanie, Prezes Urzędu ustalił i stwierdził.

Istotą postępowania odwoławczego jest ponowne rozpoznanie i rozstrzygnięcie tożsamej przedmiotowo i podmiotowo sprawy administracyjnej w granicach wyznaczonych rozstrzygnięciem decyzji organu pierwszej instancji. W toku postępowania organ drugiej instancji dokonuje oceny, czy odwołanie strony jest uzasadnione oraz sprawdza, czy wydana decyzja była prawidłowa.

Stosownie do art. 5 ust. 2 ustawy o Inspekcji Handlowej, w sprawach związanych z wykonywaniem zadań i kompetencji Inspekcji, organem właściwym jest wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej. Prezes Urzędu jest organem wyższego stopnia i w związku z powyższym, w ramach nadzoru, jest uprawniony do przeprowadzenia niniejszego postępowania.

Po przeanalizowaniu akt sprawy Prezes UOKiK wyczerpująco zbadał wszystkie istotne okoliczności faktyczne związane ze sprawą oraz zapoznał się z dowodami służącymi ustaleniu stanu faktycznego zgodnie z zasadami prawdy obiektywnej, dokonując przy tym wszechstronnej oceny materiału dowodowego.

Zgodnie z art. 7 kpa w toku postępowania organy administracji publicznej stoją na straży praworządności, z urzędu lub na wniosek stron podejmują wszelkie czynności niezbędne do dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego oraz do załatwienia sprawy, mając na względzie interes społeczny i słuszny interes obywateli. Wyrażona w powyższym przepisie zasada prawdy obiektywnej zobowiązuje organy administracji publicznej do ustalenia stanu

faktycznego tak aby odpowiadał on rzeczywistości. Dopiero ustalony zgodnie z zasadą prawdy obiektywnej stan faktyczny może stanowić podstawę rozstrzygnięcia sprawy administracyjnej w myśl art. 77 § 1 kpa, który zobowiązuje organ do wyczerpującego zebrania i rozpatrzenia całego materiału dowodowego.

Zgodnie z art. 189k § 1 kpa organ administracji publicznej, który nałożył administracyjną karę pieniężną, na wniosek strony, w przypadkach uzasadnionych ważnym interesem publicznym lub ważnym interesem strony, może udzielić ulg w wykonaniu administracyjnej kary pieniężnej przez:

- 1) odroczenie terminu wykonania administracyjnej kary pieniężnej lub rozłożenie jej na raty;
- 2) odroczenie terminu wykonania zaległej administracyjnej kary pieniężnej lub rozłożenie jej na raty;
- 3) umorzenie administracyjnej kary pieniężnej w całości lub części;
- 4) umorzenie odsetek za zwłokę w całości lub części.

§ 2. W przypadku umorzenia zaległej administracyjnej kary pieniężnej umorzeniu podlegają także odsetki za zwłokę w całości lub takiej części, w jakiej została umorzona zaległa administracyjna kara pieniężna.

§ 3. Właściwy organ, na wniosek strony prowadzącej działalność gospodarczą, może udzielać określonych w § 1 ulg w wykonaniu administracyjnej kary pieniężnej, które:

- 1) nie stanowią pomocy publicznej;
- 2) stanowią pomoc de minimis albo pomoc de minimis w rolnictwie lub rybołówstwie - w zakresie i na zasadach określonych w bezpośrednio obowiązujących przepisach prawa Unii Europejskiej dotyczących pomocy w ramach zasady de minimis;
- 3) stanowią pomoc publiczną:
  - a) mającą na celu naprawienie szkód spowodowanych klęskami żywiołowymi lub innymi zdarzeniami nadzwyczajnymi,
  - b) mającą na celu zaradzenie poważnym zaburzeniom w gospodarce,
  - c) zgodną z zasadami rynku wewnętrznego Unii Europejskiej, której dopuszczalność została określona przez właściwe organy Unii Europejskiej, udzielaną na przeznaczenie inne niż wymienione w lit. a i b.

§ 4. W przypadku pomocy publicznej określonej w § 3 pkt 3 lit. a i b ulgi, o których mowa w § 3 pkt 2, mogą być udzielane, jeżeli w przepisach odrębnych zostały określone szczegółowe warunki udzielania tej pomocy, zapewniające jej zgodność z zasadami rynku wewnętrznego Unii Europejskiej.

§ 4a. Do pomocy publicznej, o której mowa w § 3 pkt 3 lit. c, przeznaczonej na restrukturyzację, stosuje się:

- 1) w zakresie warunków udzielania tej pomocy:
  - a) w przypadku przedsiębiorcy, wobec którego jest prowadzone postępowanie restrukturyzacyjne - przepisy ustawy z dnia 15 maja 2015 r. - Prawo restrukturyzacyjne (Dz.U. z 2022 r. poz. 2309, z 2023 r. poz. 1860,1723),
  - b) w przypadku przedsiębiorcy, wobec którego nie jest prowadzone postępowanie restrukturyzacyjne - przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 139a ust. 4 ustawy z 15 maja 2015 r. - Prawo restrukturyzacyjne;
- 2) w zakresie trybu udzielania tej pomocy - przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 139a ust. 4 ustawy z dnia 15 maja 2015 r. - Prawo restrukturyzacyjne.

§ 5. Rada Ministrów może określić, w drodze rozporządzenia, inne niż restrukturyzacja przeznaczenie pomocy, o której mowa w § 3 pkt 3 lit. c, udzielanej w formie ulg w wykonaniu administracyjnej kary pieniężnej oraz warunki i tryb udzielania tych ulg, mając na uwadze dopuszczalność i warunki udzielania pomocy państwa określone przez właściwe organy Unii Europejskiej.

Z treści powyższego przepisu wynika, że w przypadku złożenia wniosku o udzielenie ulgi w wykonaniu administracyjnej kary pieniężnej przez stronę prowadzącą działalność gospodarczą, organ jest zobowiązany ustalić, czy ulga, o którą wnioskuje stanowi pomoc publiczną. W przypadku gdy wnioskowana ulga nie stanowi pomocy publicznej organ może rozpatrzyć wniosek strony w oparciu o przesłanki art. 189k § 1 kpa. Natomiast w przypadku gdy wnioskowana ulga stanowi pomoc publiczną organ zobowiązany jest ustalić o jaki rodzaj pomocy publicznej wymieniony w art. 189k § 3 pkt 2 i 3 kpa strona się ubiega i ustalić czy wnioskowana pomoc jest dopuszczalna.

W rozpatrywanej sprawie strona we wniosku z 13 listopada 2023 r. zwróciła się o umorzenie kary administracyjnej w całości z art. 189k § 1 kpa. Przedsiębiorca uzasadnił wniosek złym stanem finansowo-ekonomicznym spółki wywołaną pandemią koronawirusa COVID-19 oraz związanymi z nią licznymi ograniczeniami. Wskazał również wiek prezesa jako jeden z powodów likwidacji działalności gospodarczej spółki. Należy wskazać, że do wniosku nie dołączono żadnych dokumentów potwierdzających kondycję finansową strony.

Mazowiecki WIIH pismem z 26 marca 2024 r. zawiadomił stronę o wszczęciu postępowania administracyjnego oraz wezwał stronę do udokumentowania okoliczności wskazujących na wystąpienie ciężkiej sytuacji oraz uprawdopodobniających skutki ekonomiczne, jakie wystąpią w wyniku realizacji zobowiązania tj. zapłaty nałożonej kary pieniężnej w wysokości 5.000 zł. Po uzyskaniu dokumentów od spółki w celu uzupełnienia dokumentacji i uzyskaniu pełnego obrazu sytuacji finansowej spółki Mazowiecki WIIH pismem 19 kwietnia 2024 r. wezwał stronę do przekazania dokumentów obrazujących pełną kondycję finansową spółki za okres 3 lat obrotowych. Jednakże organ pierwszej instancji nie wezwał strony do wskazania o jaki rodzaj pomocy wskazany w art. 189k § 3 kpa się ubiega. Powyższe skutkowało pominięciem tej kwestii w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji. Dodatkowo Mazowiecki WIIH nie ustalił okoliczności, o której mowa w art. 189k § 2 kpa.

Prezes UOKiK wskazuje, że zgodnie z art. 61 § 1 kpa postępowanie administracyjne wszczyna się na żądanie strony lub z urzędu. [...] W razie wszczęcia postępowania na wniosek, obowiązkiem organu administracji jest dokładne ustalenie treści żądania strony, która wyznacza rodzaj sprawy będącej przedmiotem postępowania. Organ związany jest tym żądaniem. Treść żądania wyznacza stosowną normę prawa materialnego lub normę prawa procesowego, która ma znaczenie dla ustalenia zakresu postępowania. Jeśli organ, do którego złożony został wniosek o wszczęcie postępowania ma wątpliwości co do tego, czego dotyczy wniosek - obowiązkiem tego organu jest podjęcie z urzędu czynności wyjaśnienia treści żądania strony. Organ orzekający nie ma prawa domniemywać woli wnioskodawcy co do tego w jakim trybie ma być prowadzone postępowanie. Żądanie wszczęcia postępowania administracyjnego w określonym trybie obliguje organ do przeprowadzenia postępowania w powyższym trybie, a w razie wątpliwości sprecyzowanie żądania należy do strony, nie zaś do sfery ocennej organu administracji (por. wyrok WSA w Warszawie sygn. akt VI SA/Wa 2419/10).

Prezes UOKiK stwierdził, że organ I instancji nie sprostął wymaganiom wynikającym z art. 7 i art. 77 § 1 kpa ponieważ w tej sprawie nie ustalił stanu faktycznego i w konsekwencji wydał decyzję z naruszeniem przepisów postępowania, a konieczny do wyjaśnienia zakres sprawy ma istotny wpływ na rozstrzygnięcie.

Jak wynika z akt sprawy strona jest przedsiębiorcą, zatem we wniosku o udzielenie ulgi w wykonaniu administracyjnej kary pieniężnej winna określić, czy wnioskowana ulga nie stanowi pomocy publicznej, czy stanowi pomoc publiczną i określić jej rodzaj. Przedsiębiorca we wniosku z 13 listopada 2024 r. nie wskazał powyższej informacji. Ponieważ postępowanie w tej sprawie toczy się na wniosek strony Mazowiecki WIIH był zobowiązany do wyjaśnienia i ustalenia żądania przedsiębiorcy w tym zakresie. Organ pierwszej instancji nie poczynił ustaleń co do kwestii, czy wnioskowana ulga w wykonaniu administracyjnej kary pieniężnej nie stanowi pomocy publicznej, czy też stanowi pomoc publiczną ze wskazaniem rodzaju pomocy publicznej. Zatem materiał dowodowy został zebrany w sposób niewyczerpujący, co uniemożliwia merytoryczne odniesienie się do kwestii, czy strona zasługiwała na udzielenie ulgi.

Jednocześnie organ drugiej instancji wyjaśnia, że z uwagi na brak ustalenia stanu faktycznego sprawy w sposób odpowiadający wymogom zawartym w art. 7 i 77 § 1 kpa nie dokonał merytorycznej oceny odwołania.

Organ I instancji nie ustalił stanu faktycznego i w konsekwencji wydał decyzję z naruszeniem ww. przepisów postępowania. Konieczny do wyjaśnienia zakres sprawy ma istotny wpływ na rozstrzygnięcie decyzji. Jeżeli wnioskowana ulga będzie stanowiła pomoc publiczną, należy ustalić o jaki rodzaj pomocy chodzi i czy jest ona dopuszczalna. Przeprowadzenie postępowania w powyższym zakresie przez organ odwoławczy stanowiłoby złamanie zasady dwuinstancyjności postępowania administracyjnego, o której mowa w art. 15 kpa.

Wykazane w ustaleniach faktycznych braki uniemożliwiają merytoryczną ocenę decyzji organu pierwszej instancji.

Przeprowadzając ponownie postępowanie organ pierwszej instancji ustali treść żądania strony w zakresie wnioskowanej ulgi w wykonaniu administracyjnej kary pieniężnej. Następnie przeprowadzi postępowanie z zastosowaniem przepisów prawa właściwych ze względu na treść wniosku strony.

Zważywszy na przedstawione okoliczności należało postanowić, jak w sentencji.

Decyzja niniejsza jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.

Pouczenie

1. Decyzja jest ostateczna w toku instancji. Jednakże w terminie 14 dni od jej doręczenia stronie przysługuje prawo wniesienia sprzeciwu do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Sprzeciw należy wnieść za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Plac Powstańców Warszawy 1, 00-950 Warszawa.
2. Od sprzeciwu od strony skarżącej pobierana jest opłata, tzw. wpis stały, w wysokości 200 zł.
3. W przypadku wniesienia sprzeciwu do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, strona ma możliwość ubiegania się o przyznanie prawa pomocy. Prawo

pomocy może być przyznane stronie na wniosek złożony przed wszczęciem postępowania lub w toku postępowania sądownoadministracyjnego. Wniosek ten jest wolny od opłat sądowych. Wniosek o przyznanie prawa pomocy należy złożyć do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Prawo pomocy obejmuje zwolnienie od kosztów sądowych oraz ustanowienia adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego.

Podstawa prawna pouczenia:

Art. 3 § 2a, art. 64c § 1 i 2, art. 230, art. 243 § 1, art. 244 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz.U. z 2024 r. poz. 935); § 2 ust. 6 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2021 r. poz. 535).

Z up. Prezesa
Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

Anna Janiszewska
Zastępca Dyrektora
Departamentu Inspekcji Handlowej
/podpisano elektronicznie/

Otrzymują:

- 1) [xxxxxxx],
- 2) Mazowiecki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej,
- 3) aa.